

Dan Općine Vareš: Dodjela priznanja Paulu Croninu za nesebičnu podršku Varešu i njegovim stanovnicima

Na svečanoj ceremoniji tokom proslave Dana Općine, Paul Croninu je uručena zahvalnica koja predstavlja odavanje priznanja njegovoj velikodušnoj podršci lokalnim zajednicama Vareša.

Zahvalnicu je uručio načelnik Zdravko Marošević, koji je pohvalio Paulovu predanost i doprinos opstanku Vareša: "Paul Cronin je bio stup podrške našoj zajednici od samog osnivanja Adriatic Metals BH, dosljedno radeći na poboljšanju života naših stanovnika." Priznanje Paulu Croninu odala je i predsjedavajuća Općinskog vijeća, Mahira Brkić, koja je u svom govoru istaknula značajan uticaj Paulove podrške zajednici. S obzirom na to da Paul napušta Adriatic Metals BH, dodala je: "Ovo je doviđenja, a ne zbogom." Paul Cronin, vidno dimnut priznanjem, zahvalio je zajednici na priznanju: "Uvijek sam naglašavao kako je prava vrijednost kompanije u njezinoj društvenoj dozvoli za rad, a ova nagrada pokazuje da su naše poruke dobro primljene. Vareš će uvijek biti u mom srcu i nemam sumnje da će Adriatic Metals BH i Vareš nastaviti zajedno rasti i razvijati se u budućnosti." Događaj, koji se održao u Radničkom domu, bio je proslava 133 godine općinske uprave i svjedočanstvo o snažnim vezama između zajednice i njezinih pokrovitelja.

ODRŽANA OSMA SJEDNICA ODBORA ZA ODNOS S LOKALNOM ZAJEDNICOM

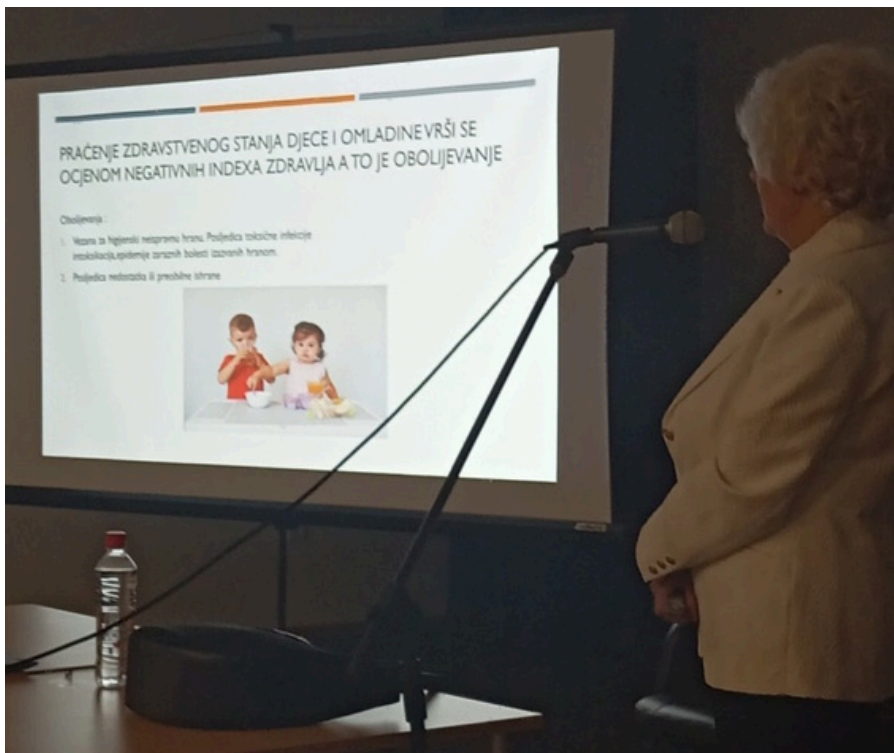
U sali Općine Vareš, dana 22.08.2024., održana je osma sjednica Odbora za odnose s lokalnom zajednicom kompanije Adriatic Metals BH.

Na sjednici su razmijenjene ključne informacije o trenutnim projektnim aktivnostima i budućim planovima. Tim za društveno odgovorno upravljanje predstavio je projekte realizirane u proteklom periodu, kao što su: uspješna organizacija i realizacija projekta besplatnog mamografskog pregleda za 50 žena, realizacija zdravstvenog projekta "Prevenција kardiovaskularnih bolesti" u mjesnim zajednicama Borovica, Pržići i Daštansko, podrška organizaciji VAART festivala, kao i programi podrške učenicima Mješovite srednje škole "Nordbat 2".

"Voditeljica Odjela za održivost, dala je detaljan osvrt na ekološka pitanja vezana za uticaj rudnika na okolne vodotoke. Posebno se osvrnula na elaborat koji dokazuje da eksploatacija rude, u rudniku Rupice, nema negativan uticaj na vodotoke zahvaljujući prisutnosti hidrogeoloških barijera. Tim za transport podijelio je informaciju o statusu izgradnje puteva. Istaknuto je da je za određene dionice puta asfaltiranje planirano prije početka zimske sezone, dok su druge već asfaltirane, kako bi se smanjila prašina i osigrala bolja prohodnost. Još jedna uspješna sjednica Odbora za odnose s lokalnom zajednicom dokazuje kako dobra komunikacija gradi temelje za uspješnu suradnju i kreira trajne pozitivne promjene u društvu.

U prostorijama Javne ustanove Centar za kulturu Vareš, 16. septembra, kompanija Adriatic Metals BH, u suradnji s Javnom ustanovom Dječije obdanište Vareš, održala je edukaciju pod nazivom „Zdrava ishrana za predškolsku djecu“.

Edukacija je dio šireg plana zdravstvenih aktivnosti koje kompanija implementira s ciljem unapređenja zdravlja i kvalitete života u lokalnoj zajednici. Edukaciju je vodila dr. specijalista pedijatrije, Mejrema Ismić, stručnjak iz oblasti dječijeg zdravlja. Primarni cilj edukacije bio je podizanje svijesti roditelja o važnosti pravilne i zdrave ishrane od najranije dobi. Naglašena je važnost uravnotežene prehrane koja uključuje sve skupine namirnica, uz objašnjenje kako pravilno kombinirati obroke kako bi se postigla optimalna nutritivna ravnoteža.

Nakon edukacije, djeca su imala priliku uživati u zakusci, koja je uključivala zdrave namirnice i prirodne sokove, čime je na praktičan način podržana tema edukacije. Edukacija „Zdrava ishrana za predškolsku djecu“ ostavila je pozitivan utisak na sve prisutne, a kompanija Adriatic Metals BH još jednom je dokazala svoju posvećenost zdravlju i dobrobiti lokalne zajednice.

LIVING HISTORY PROJECT

Andrea Nikolić

Prije svega, želim da Vas pozdravim i zahvalim što ste pristali govoriti za naš bilten, a koji je u sklopu projekta „Living History Project“. Za početak recite nam nešto više o sebi.

Šta Vas je motiviralo da pokrenete “VaClaF” festival?

Kroz svoj bogat obrazovni put i karijeru prije VaClaFa obišla sam festivale diljem Europe i vidjela sam da umjetnici koji su meni tada bili uzori dolaze u svoje gradove i sredine iz kojih potiču kako bi tamo kreirali inspirativne i važne projekte i festivale, za boljitak čitave zajednice. Vareš mi je kroz svo svoje kulturno naslijeđe, sličnost sa svim tim gradićima u Švicarskoj i Austriji – poput Verbiera ili Lockenhausu, a prvenstveno i moju obiteljsku prošlost i povezanost sa samim gradom i zajednicom te željom da s ponosom ovdje ostavim osobni umjetnički trag, jednostavno bio savršeno mjesto za pokrenuti jedan poseban projekt – bolji i drugačiji od svih ostalih - koji bi doveo novi kulturi život i otvorio horizonte u različitim smjerovima gradu iz kojeg dolazim.

Violinistica, dirigentica i umjetnička direktorica festivala, kako balansirate sve ove uloge i kako izgleda jedan vaš tipičan dan tokom festivala?

Sve moje uloge nadopunjuju jedna drugu i zapravo jedna proizlazi iz druge. Tokom sezone trudim se balansirati broj koncerata kao izvođač instrumentalist i izvođač dirigent, jer te dvije discipline zahtijevaju različite fizičke i mentalne pripreme. Međutim, baš iz razloga što je moja aktivnost tako svestrana, često me angažiraju u tim ulogama istovremeno – što mi predstavlja posebno zadovoljstvo i svojevrsan izazov. Voditi festival kao umjetnički direktor i menadžer zahtijeva pak potpuno drugu disciplinu i set vještina koje me ispunjavaju na jedan potpuno drugačiji način; volim znati kako strukturalno stvari funkcioniraju, što ih omogućava i na koji način ljudi mogu uspješno raditi zajedno. Kao umjetnička direktorica osmišljam programe, strukture i koncepte i okupljam sjajne ljude u projekte na koje sam ponosna, a uz to i pronalazim načine da se ti projekti financiraju i dugoročno održe te ostave relevantan trag.

Kroz godine zaista veoma intenzivnog i posvećenog rada svim tim disciplinama u umjetnosti kojom se bavim, sve te uloge su postale sastavni dio mene i moje osobnosti. Ne znam više kako bih postojala bez svega toga. Moj dan je stoga veoma dinamičan: sastoji se od korespondencije s umjetnicima, institucijama, menadžerima, promotorima i organizatorima mojih koncerata, a zatim menadžmentom vlastite organizacije i tima, planiranjem i implementacijom, a na kraju izolirane posvećenosti pripremi djela koja izvodim ja pozornici u različitim ulogama. No na kraju, moram priznati, sviranje i izvođenje glazbe na sceni mi je daleko najdraža od svih uloga.

Možete li s nama podijeliti kratku istoriju festivala od njegovog osnivanja 2013.godine, do ovogodišnjeg dvanaestog izdanja, postoje li trenuci koje biste posebno izdvojili?

Prvi koncert “Vareška djeca vareškoj publici” održan je 2009. u Staroj crkvi i taj prekrasan uspjeh i prijem potaknuli su me da 2013. zajedno s Petrom Jelićem – koji je bio i inicijator i voditelj Miholjskog koncerta klasične glazbe u Varešu do tad, i uz podršku tadašnjeg župnika fra Mirka Majdandžića osnujem festival. Trebalo je dosta truda i uvjeravanja, ali festival je dočekan i primljen s velikim uspjehom, što mi je bila motivacija da ustrajem. Trudila sam se da svake godine napravim što bolji, značajniji program i da festival raste po uzoru na svjetska središta, beskompromisno. Jedan od najposebnijih koncerata u ovih dvanaest godina i dalje mi je “Glazba za početak i kraj vremena” iz 2015, kada sam spojila tradicionalne pjesme Balkana u a capella izvedbama ženskog vokalnog ansambla Corona i Kvartet za kraj vremena Oliviera Messiaena, u izvedbi mog bečkog ansambla. Koncert je bio potresan, a ovacije i pljesak su trajali desetak minuta. Mnogo je tu bilo još posebnih koncerata, tu je i dokumentarni film Muzika koju zovem domom iz 2018, zatim online koncerti za vrijeme pandemije i gostovanje Sarajevske filharmonije za 10. obljetnicu 2022. Svaka godina je na svoj način posebna.

S kakvim izazovima ste se susretali prilikom organizacije internacionalnog muzičkog festivala u maloj zajednici, kakva je Vareš; i na koje načine ste ih prevazilazili?

Izazovi su raznoliki. Od toga da je izrazito teško zainteresirati sponzore izvana za naš mali grad, generalno u BiH nema političke volje da se umjetnost vrednuje i njeguje na način koji je potreban da bi bila ekonomski i društveno uspješna i vidljiva, kulturna strategija ne postoji i javna sredstva za nezavisni sektor su toliko mala da se ih zapravo može nazvati i nepostojećima. Tu je najveći problem što nema kvalitativnih kriterija i sve se trpa u isti koš – od amaterskih proslava do profesionalnih festivala. U samoj realizaciji festivala susrela sam se s različitim nerazumijevanjima, ali trudila sam se da sve probleme iskomuniciram i da razumijem okolinu u kojoj radim. Nekada je potrebno malo više vremena, ali bez izazova i satisfakcija uspjehom bi bila manja.

“VaClaF” sada uključuje i teatar, književnost i vizualnu umjetnost, zašto je važan multidisciplinarni pristup?

Meni je važno da VaClaF kreira umjetnički najkvalitetnije sadržaje, da radimo s ljudima koji su inspirativni i aktivni u međunarodnom kontekstu. Također i da za mlade generacije gradimo platformu koja im može pokrenuti karijeru. VaClaF će uvijek biti muzički festival i sve druge discipline proizlaze iz potrebe za širom umjetničkom komunikacijom. Voljela bih kada bismo imali uvjete za postavljanje opera, da se muzički teatar više zastupi, a i da se uključi i arhitektura. Sve grane umjetnosti, a i znanosti, i svega u životu se isprepliću, važno je da ih znamo povezati i razumjeti u širem kontekstu.

Ovogodišnja tema je Dreams to Come True – Snovi koji će se ostvariti, šta publika može očekivati?

Ovogodišnje izdanje održava se u suradnji s Umjetničkom rezidencijom Zvezdane staze i njenom osnivačicom i direktoricom, kompozitoricom Belmom Bešlić-Gál. Nas dvije smo s tolikim entuzijazmom kreirale sve što bismo željele da se ostvari tako da je jedina logična tema bila Dreams to Come True. Ove godine u razdoblju od tri mjeseca petero umjetnika boravi na rezidenciji u Mijakovićima i stvara, dok se festivalski koncerti, akademija i turneja održavaju u Varešu, Mijakovićima (koji imaju i svoju koncertu seriju, radionice i bogat popratni program u sklopu same rezidencije), Borovici, Tuzli, Zenici i Mostaru, s različitim suradnjama.

Poseban koncert je 19.9. kada nam u goste dolazi Amira Medunjanin, s kojom smo pripremili jedinstven projekt s potpuno novim aranžmanima napisanim za VaClaF i URZS projekt, koje će pod mojim vodstvom, uz Amirin vokal, izvesti Cipra kvartet iz Beča, Ivana Nikolić na oboi i Boško Jović na gitari.

Koje su Vaše nade i snovi kada je riječ o budućnosti festivala i traga koji ostavlja na kulturnoj sceni Vareša?

Voljela bih kada bismo imali bolju prijevoznu i putnu infrastrukturu kako bismo mogli proširiti doseg publike i još više kulturo-turistički koncipirati festival. San je i dalje da Vareš bude bosanski Verbier, možda je nekome bliže Salzburg kao slika kako jedan festivalski grad može izgledati i biti ekonomski ekstremno prosperitetan. Trag koji smo ostavili dosad mislim da je jedinstvenjer nijedan festival nema kontinuitet i doseg kojeg smo ostvarili u ovih 12 godina, programski pogotovo, ali naravno da uvijek može bolje. Želja mi je da možemo raditi cijele godine i imati tim od dvadesetak zaposlenih, kao što imaju slični festivali u Austriji na primjer, tada bi puno toga novog i većeg bilo moguće.

Otvaranjem Adriatic Metals BH rudnika i dolaskom velikog broja uposlenika različitih kulturnih i tradicijskih pozadina, da li je porastao i interes za festival?

Ne znam koliko je otvaranjem rudnika generalno porastao interes za sam festival, možda još svi uposlenici nisu s njime toliko ni upoznati, što se definitivno trudimo promijeniti, budući da smo pomalo i navikli da nas naša publika vjerno prati godinama. Definitivno su tu nova lica, no što me zaista posebno raduje su nove suradnje, inicijative i prilike za rast i napredak u čitavom gradu na svim poljima.

Što biste poručili mladim ljudima koji tek počinju graditi svoje karijere?

Upornost se isplati. Talent je samo mali dio i predispozicija koja bez rada, ustrajnosti i upornosti – a na kraju i vjere da je sve moguće – neće donijeti uspjeh.

Hvala Vam na izdvojenom vremenu.

Hvala Vama na zanimljivim pitanjima i interesu za moj rad!

